

ikke lægge Byrden paa de forurettede Ægtefæller; disse ville i de fleste Tilfælde være af det svagere Kjønn, Forurettterne af det stærkere Kjønn, men det er ikke nogen gyldig Grund til at undlade at forfølge den skyldige.

Johanne Krebs.

Gives der en Værnepligt for Kvinden?

I sidste Hæfte af den syv og tyvende og sidste Aargang af »Tidskrift för hemmet« har dettes højtfortjente Redaktør, Fru Sofie Adlersparre, født Leijonhufvud (Esselde), underkastet Spørgsmaalet om *hvorvidt* der gives en Værnepligt for Kvinden og *af hvilken Art* denne maatte være, en alvorlig og indgaaende Drøftelse.

»Værnepligten er« siger Esselde »dels af personlig, dels af upersonlig Art. I den upersonlige Værnepligt, som bestaar i Skattebidrag til at vedligeholde Landets Forsvar, deltager alle skattepligtige Borgere (altsaa ogsaa Kvinder *) i den personlige kun Mænd.« At Kvinderne hidtil har været fritagne for den personlige Værnepligt; er med fuld Føje,« saa længe Folket ikke har givet sine Døtre samme Ret og samme Beskyttelse som sine Sønner.«

Men naar den Tid en Gang kommer, da Kvinderne blive virkelige Borgere i Staten, da vil Spørgsmaalet om deres Værnepligt ogsaa melde sig. En hel Klasse Kvinder, mener Esselde, bør fuldkommen fritages for Værnepligten, nemlig *Mødrene*. »At have baaret Fremtidens Folk under sit Hjærte, kæmpet med Døden om dets Liv og næret det ved Moderbrystet — det maa under alle Forhold være Værnepligt nok.« Pligten falder altsaa kun paa de *uigifte Kvinder*, og Esselde foreslaar, at den bør bestaa ikke i Landets Forsvar, men i »Forsvarernes Forsvar«, i Sygepleje. »Værnepligten for den uigifte Kvinde kunde antages her som al Tid at indtræde ved en

*) Red. Anm.